

stene udover hele Landet, ønsker, at Genforeningen maa bringe Danmark Lykke. Jeg vil da sige, at efter det, jeg har forklaret, ligger det lige for, at der maa være nogle Overgangsvanskeligheder. Det ligger i den uhyre store Omvæltning, det ligger i, at vi har faaet en helt ny Embedsstand, mange dygtige og velmenende Folk, men dog Folk, der er kommet derned for at skulle løse Op-gaver, de ikke har været uddannet til, og under Forhold, som de kun i ringe Grad kender. Det store Flertal af disse Embedsmænd har vi været glade ved, og jeg tror, at de Embedsmænd, der i Stilhed gør deres Gerning, er de, som bidrager mest til, at Forholdene hurtigt kan glide ind i et godt Leje. Naar der er nogen Uro dernede, skyldes det de nævnte Forhold: den uhyre store Omvæltning, Omdannelsen og Tilpasningen til de nye Forhold. Og det skyldes vel ogsaa den Omstændighed, at det, der var Centrum for Genforeningsarbejdet, for hurtigt blev ophævet.

Til Slut ønsker jeg blot at sige, at til Trods for alt dette er Grundstemningen dernede Lykkefølelse over, at vi er blevet genforenet med Danmark. Trods alle Vanskeligheder er vi taknemmelige og lykkelige over, at vi er blevet genforenet med vort Folk og vort gamle Fædreland.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck talte noget om, at jeg skulde have talt om en Partigrænse. Jeg har ikke talt om noget saadant, og jeg tror, det i al Almindelighed vilde virke forkortende paa Diskussionen her i Salen, naar man holdt sig til, hvad der er sagt. Det, jeg har talt om, var den Teori, man stillede op fra radikal Side om, hvad man vilde naa ved en Grænseordning dernede, og denne Teori tror jeg ikke man kan bortforklare. Det Standpunkt, man tog den Gang fra radikal Side, har jeg opfattet saaledes, og den er opfattet saaledes fra mange Sider. Den er bl. a. opfattet saaledes af den daværende tyske Udenrigsminister, og den er opfattet saaledes af det ærede Medlem Hr. Schmidt. Det kan være, at denne Opfattelse er rigtig, det kan være, den er gal; men jeg har forstaaet, at det var det, man sagde, og saa har jeg sagt, at denne Opfattelse har vist sig at være forkert, og det staar jeg ved.

Lundberg: Jeg skal ikke blande mig stærkt i den politiske Debat, som i disse

Dage har været ført her, men i det væsentlige holde mig til nogle rent saglige Bemærkninger og Forespørgsler til forskellige højtærede Ministre. Jeg ønsker dog at bemærke, at jeg ikke dermed erklærer mig i fuld Overensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Pürschel, naar det ærede Medlem gør et stort Nummer ud af sin indstændige Anmodning om ved denne Finanslovdebat endelig at holde Talerne indenfor beskudne Grænser, saa at vi ikke som sidste Aar skal se Talestrømmen flyde ud over alle Bredder. Selv om det ærede Medlem, sikkert til stor Forundring for alle, er avanceret op og blevet sit Partis Ordfører, vel nok nærmest paa Grund af den Splidagtighed, der som bekendt raader indenfor det konservative Folkeparti og vel ogsaa tildels paa Grund af den dermed følgende Tendens til, at de, der dur noget indenfor Partiet, enten selv gaar eller efterhaanden bliver smidt ud, saa maa det ærede Medlem undskylde, at ogsaa mere almindelige Medlemmer tager sig den Frihed at benytte det høje Tings Tid. Jeg tvivler naturligvis ikke paa, at det ærede Medlem ligesom den ærede Ordfører for Venstre (I. A. Hansen) vilde finde, at naar de havde talt, saa var alt saare vel, og saa var det ikke nødvendigt for andre at gribe ind. Den ærede Ordfører for Venstre kan jo omtrent staa Maal med det ærede Medlem Hr. Pürschel hvad angaar at optræde med Selvtillid og Selvtillid. Dette betyder dog noget i disse paa Tillid saa knappe Tider. Jeg kan altsaa ikke tjene det ærede Medlem Hr. Pürschel i hans Henstilling, men vil naturligvis benytte mig af den Ret, Forretningsordenen giver mig til at tale om det, der passer mig. Jeg vil i øvrigt saa vidt muligt fatte mig i Kort-hed.

Maa jeg først rette en Henvendelse til den højtærede Handelsminister og for øvrigt til den højtærede Statsminister med. Det drejer sig om de Laan, som i 1918 blev givet til en Række mindre næringsdrivende, Laan, som jo nu siden Juni Termin har været forfaldet til Forrentning og Afdrag. Jeg vil gerne henstille, at man tager lempeligt paa disse Mennesker. Jeg kunde principielt ønske, at man ganske udsatte Afdrags- og Forrentningsfristen et Par Aar. Thi de vanskelige Tider, vi for Øjeblikket lever i, er — det vil ærede Medlemmer sikkert give mig Ret i — et højt uheldigt Tidspunkt for de mange Gange daarligt stillede Mennesker at komme til at tilbagebetale disse Laan paa. Der er selvfølgelig en Del af disse Mennesker, der vel vilde være i Stand til straks at paabegynde en Forrent-